

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak šetrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gid. 50 kr., za pol leta 1 gid. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravljalstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natilna enkrat, po 3 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Za nemško-slovensko mejo.

»Morituri te salutant«, umirajoči te pozdravljajo. Te besede je izgovoril slovenski duhovnik, služeč na jezični meji štajarski, na katoliškem shodu v Ljubljani. Komu so veljale te besede, če ne slovenskemu ljudstvu, prebivajočemu na jezičnih mejah? Dan na dan smo prisiljeni gledati, kako pritiskajo nemški mozje naso ožjo domovino slovensko in kako si že stavijo svoje meje do sinje Adrije. Najbolj se tega prepričamo v našem javnem življenju. Poglejmo na druge slovanske narode in prepričali se bomo, da so že do višje veljave prispeli, kakor mi, imajo namreč že svoje zavode, šole, gimnazije in vseučilišča. Mi pa, ako želimo, kaj po pravičnem potu pridobiti, moramo skoraj klečé prositi za to in takrat še se nam samo betva podeli. Ali veliko resnice je v besedah, katere je stari in sivolasi Gladstone izrekel pri razpravi o avtonomiji Irske: »Z ničem se velik narod ne ponižuje tako, kakor če tlači šibek narod, nič pa ni vzvišenejega, kakor kedar velik narod skrbi za svojo čast in iz zavednosti svoje dolžnosti odpravlja staro krivico«. »Vyšehrad« k temu pristavlja: »Te zlate besede naj bi bile zapisane z zlatimi črkami na stene našega drž. zbora in dež. zbora, na desko portfeljev ministerskih, na klopi poslancev, kratko povsod, kjer bi primerno padale v oči tem, kateri še vedno ne pridejo do tega, na kaki podstavi naj bi se izvršila sprava med Slovani in Nemci. Ali se, povspnejo kdaj naši Nemci do te moralne stopinje, na kateri stoji prijatelj Irske — Gladstone?«

Slovan in v obče Slovenec je pač res trpin do smrti, ako hoče svoje domoljubje očitno kazati, kakor nam spričuje celo življenje naših blagovestnikov sv. Cirila in Metoda. Stopite na noge, mili rodoljubje in otmite pogube ljudstvo, prebivajoče na mejah in pomagajte mu do probujenja narodnosti in gmotnega stanja. Koristiti pa bi mogli najbolj s tem, da bi na jezičnih me-

jah ustanovili šole in bralna društva s pomočjo družbe sv. Cirila in Metoda. Tej potrebi se najlaglje ustreže, ako bi se slikalo stanje na mejah bivajočega prebivalstva na shodih, katere priredi družba sv. Cirila in Metoda. Nameščajo se res velikokrat taki uradniki, učitelji in sem ter tje tudi duhovniki, ki niso zmožni jezika dotičnega ljudstva, kakor nas skušnja učí. Oglejmo si bolj na tanko slovensko-nemške meje na Štajarskem n. pr. Radgona Cmurek, Spielfeld, Lučane itd., bomo videli, da se naš narod zmirom bolj skrčuje in nemštvo bolj prodira. Ohranimo vsako ped zemlje, katera je še naša lastnina in ne dajmo se potujčiti. Bog daj, da bi te vrstice našle pripraven odmev pri domo- in rodoljubih štajarskih!

O. H. Šalamun.

Nekaj o pravičnem „preroku“.

„Rečen van, jas sen tak pravičen,
da nemam ene naj te menše krivice
na moji vesti, nači či se mi kaj
prigodi.“
Fr. Bračko.

Bralcem »Slov. Gosp.« se je bilo naznanilo, da bo dne 27. avgusta pri Kapeli poročal državni poslanec č. g. dr. Gregorec o novih davkarskih in vojaških predlogih in ob enem račun polagal o svojem delovanju v državnem zboru. In to se je zgodilo na vseobče zadovoljstvo in živahno so mu odobravalí v velikem broju zbrani poslušalci. Ti se niso vstrašili niti nevihte, koja se je temno približavala, kamo-li priprav naših narodnih protivnikov, ki so vse žile napinjali, naj se zborovanje pri Kapeli v obče onemogoči, ali še v zadnjem trenutku prepové, njim za voljo in na njihovo srčno veselje. Na to svrho postavil je znani »orehov prerok«, ki v svojem življenju še »nema nikake krivice na vesti«, svojo nedolžno osebo kakih 80 korakov od zborovalnice, češ, da bo peščici njegovih motarskih privržencev in drugih klepetulj mogoče, napraviti nemir ali bar kako zmešnjavo.

Ako bi se mu bilo kaj takega posrečilo, bil bi, kakor slavni vitez, z obema »hopmanoma« in »fajerberšrift-fürerjem« lehkega srca odropotal v Radince, kjer se je pri slatini bilo zbralo po plemenitem mišljenju njemu